

Reggelente, vagy délelőtt az ő hangját hallják a Star Rádióban, naponta az írásait olvashatják a Hargita Népe Udvarhely hasábjain.

Minden olyan székelyföldi városban lakott, ahol rádiózott. Újságot ír, bulit tart, a Modern Talkingra táncol, de rockműsora van. A székelyföldi kereskedelmi rádiózás lexikonja. Géplakatosnak tanult.

Korábban azt vallotta: Brassóban születtem, Szentgyörgyön lakom, Csíkszeredában dolgozom egy gyergyói cégnek, majd Udvarhelyre költöztem.

Pontosan húsz éve szólaltál meg először a rádióban. Lámpalázás voltál, amikor indult a karriered?

Az első rádiós megszólalásom felvételről ment, meg volt vágva. Azt nem felejem el. Kelemen Ferenc hívott a Marosvásárhelyi Rádiótól, akkor a Brassói Lapoknak dolgoztam, és én tudósítottam a rádióknak, mert az elődöm abbahagyta. Így indultam el. Ez volt az első megszólalás.

Meg volt írva a szövegem, a telefonhoz mentem, és felolvastam neki.

Erre azt mondta Kelemen: „ha maga most áll, akkor üljön le, vegyen néhány nagy levegőt és mondja el még egyszer. Így is jó, de úgy jobb lesz”. Igaza volt, mert három lélegzetvétel után kapkodtam a levegőt. Ez még nem is kereskedelmi rádiózás volt, de picit hozzászóltam az olvasáshoz. Senki nem tanított.

Melyik volt az első rádióadásod?

Az pontosan február 12-én volt. Ifjúsági műsor. Teljesen szabad kezet kaptam. Nem emlékszem, hogy pontosan miről volt szó, de ha a műsorrács a kezembe kerülne, akkor biztos eszembe jutna.

Zene, interjúk, körkérdések. Az volt az első. Nem volt lámpalázam, mert stúdióban vettük fel, és ha hibáztam, kijavítottuk. Persze nem olyan könnyen, mint most, hiszen akkor nem volt számítógép, hanem be kellett állítani a magnószalagot. Akkor még CD-t sem láttunk.

Fokozatosan lett belőle élő adás. Eleinte a beköszönést élőben mondtam, majd az összekötő szöveget is, így lett belőle élő teljesen.

Brassó után mi következett?

A kilencvenes évek elején, '93– '94-ben indult rádiók nem saját frekvencián működtek. Nem volt saját licencük. A román rádiók kapták meg a licencet és sugároztak német illetve magyar nyelvű

adásokat, de ezeket egy, másfél év után megszüntették, mert nem kellettek. Brassóban például a Cenk Rádiót áttették keleti sávra, amit csak régi fajta, tranzistoros rádiókészülékek fogtak, az újak nem.

'96-ban volt az első kényszerszünet, egyszerűen adás nélkül maradtunk. A szerkesztőség megvolt, stúdiónk volt, de az elkészített, kazettán felvitt műsorainkat nem játszották le. Megszűnt a magyar adás.

De még a rádió megszűnése előtt ez a gárda indította el útjára Kézdivásárhelyen a rádiózást. Valahogy úgy volt, hogy fél kilenckor elindult az adás, volt másfél-két óra adás, aztán megköszöntük a figyelmet, és másnap reggelig csend volt azon a frekvencián az éterben. Egyszerűen nem tudtunk kitölteni egy egész napot. Nem volt számítógép, sőt még CD sem, akkor kezdtek megjelenni. Nagy rádióknak volt rá pénzük, de nekünk, kicsiknek, nem.

Egyik este a tulajdonosok Bukarestbe mentek, ezt mi tudtuk és kihasználtuk. Este hétkor ki kellett volna köszönnünk, de én és kollégám, Kovács Barnabás, úgy döntöttünk, hogy ez hülyeség, és folytattuk az adást.

Kívánságműsor volt, persze sms nem létezett, csak telefonon üzentek a hallgatók. Mi pedig kazettákról válogattuk a számokat. Kérték például az Omegától a Petróleum lámpa című dalt.

Felnyúltunk a polcra, levettük a kazettát, betettük, és kiderült, hogy a másik felén van a szám. Kezdtünk tekerni. Olyan is volt, hogy ceruzával pörgettük vissza a kazetta szalagját.

Akkor azért népszerűek voltak a rádiók, hiszen a helyi televíziók is gyerekcipőben jártak, internet nem volt.

A román rádióknak akkor kezdődött a fénykoruk. Az erdélyi magyar rádiók pedig kezdtek felzárkózni. Azt hiszem, hogy picit később, a 2000-es évek elején élték a fénykorukat.

Akkoriban például, amikor a tulajdonosok Bukarestben voltak, a két licenctulajdonos hallgatott minket, a Siculus Rádiót a sepsiszentgyörgyi kábeltévé képűségében. Ők mondták, hogy „nézd, mit csinál a két fiatalember a rádióban.” Akkor újdonság volt a kereskedelmi rádiózás. Ez volt az első igazi kereskedelmi adás, ezt Kovács Barnabás és én csináltuk.

Olyan népszerűek voltunk, hogy a péntek esténként a Pro Tv-n vetített X-Akták konkurenciája lettünk. Vagy a tévét nézték, vagy minket hallgattak. Nagyon jó volt, mert mindent ki lehetett beszélni rádióadásban.

Kézdi után jött Szentgyörgy?

Igen, amikor befuccsolt a Cenk Rádió, a brassói rádió egyik tulajdonosa, szólt, hogy Sepsiszentgyörgyön '97-ben indítanak majd egy rádiót, többnyire magyar nyelven. El is mentem még akkor és mi építettük ki a stúdiót. Például én raktam ki a hangszigetelő szivacsokat.

Engem és egy kolléganőmet küldték oda. Fagyos volt a fogadtatás, hiszen a licencet az az Aristotel Căncescu nyerte meg, aki akkor szenátor volt, most Brassó megye tanácsának alelnöke, azt hiszem. Éppen ezért a hallgatók azt gondolták, hogy a román politikát fogjuk erőltetni, ők pedig a magyarból sem kértek. Később aztán kiderült, hogy tényleg szórakoztatni akarunk. Nehezen, de megszerettek.

Ennél a rádiónál láttam először számítógépet. Eleinte csak a reklámok mentek róla, majd másra is használtuk. Internet nem volt. Majd csak telefonos internetünk volt. Angol híreket fordítottunk magyarra, mert magyar honlapok nem nagyon voltak.

Szentgyörgyön például keményen veszekedtem az akkori polgármesterrel, Albert Álmossal. Nem bírtam a búráját, akkoriban forrófejű voltam, hát időnként beolvastam neki. Hallotta, amit mondtam a rádióban, és dühösen felhívott, én pedig bekapcsoltam élőadásba. Mindenki füle hallatára szidtuk egymást.

Hova vezetett innen az utad?

Az úgy történt, hogy a brassói rádió nyerte meg a licencet a csíkszeredai rádióra is, ahogy korábban a szentgyörgyire. Összeverbuválták a szerkesztőséget, és mivel csak egy rádió, a Rádió 21 volt, az is 80 százalékból román, nem volt nehéz dolgunk magyar rádiósként. Kijöttem Szentgyörgyön reggel adásból, és felszólítottak, hogy irány Csíkszereda, mert ott nincs, aki rádiózzon. Ez volt a Mix Fm. Talán azért is én mentem, mert mindenkinek jobb volt, ha megszabadulnak tőlem.

Szentgyörgyön még leveleket kaptunk, ezekben kérték a dalt, Csíkszeredában már esténként 160-an hívtak, és úgy kértek zenét.

Csíkszeredából Gyergyóba mentem, mert ott is beindult a MixFm. Most már csak ott működik. Mindenhol pont jókor jöttem el.

Hogy kerültél Udvarhelyre?

KudelászNóbel és az akkori Star Rádió igazgatója sokat jártak Csíkszeredába. Győzködtek, hogy jöjjenek át és vezessenek adást Nóbellel. Másfél évig ették a fejemet. Csíkszeredában megváltozott a helyzet, már nem érzetem jól magam, így eljöttem.

Később kiderült, hogy nem passzolunk. Az első adásokban harc volt, hogy ki fejezze be a beszédet. Úgy alakult, hogy a délelőtti műsort vezető Széchely István stílusa jobban passzolt Nóbellel, így ők lettek a Vekkeresek, én pedig délelőttre kerültem. Azóta ott (is) vagyok. Rockműsorom is van keddenként.

Nehéz megállapítani, hogy milyen zenét szeretsz, hiszen rockműsorod van, de közöd van a lakodalmas műfajhoz, és persze bulikat is csinálsz. Hogy is van ez?

Volt, hogy lakodalmas műfajt játszottunk a csíkszeredai rádióban, és versengtünk, hogy mi adjuk le először az erdélyi zenekarok számait. Egyszer csak azt mondtuk, hogy több mulatóst nem játszunk, elégünk lett.

Először leavaztam egy kizárólagos székelyföldi, de gyimesi zenékre alapított bulit, ha nem
Azért még játszottal mulatos zenét, például a bulikban.

Persze. Már Szentgyörgyön elkezdtem bulikat tartani, Csíkszeredában az Amiban, de legtöbbet Gyimesközépplokra jártam emiatt.

A gyimesi bulik kezdetéről azt hallottam, hogy az előtted levő lemezlovast agyonverték, te mégis elvállaltad. Igaz ez?

Megölték. Agyonrugdosták. A tulajdonos hívott fel, hogy tartsak bulit. A diszkóban, ahol ez lett volna, én már tartottam bulikat. Alul pizzázó volt, én ott zenéltem, felül pedig az előttem levő DJ. Ismertük egymást, sőt jóban voltunk.

Megkérdeztem a tulajtól, hogy mi történt a lemezlovassal, ő azt felelte, hogy megverték. Beleugrottam. Eleinte kevesen voltak a szerencsétlen eset miatt, de aztán beindult.

Történt valamilyen incidens veled?

Nem. Egyszer húzta meg a hajam egy barátom, azt is azért, mert ő be volt rúgva, de később bocsánatot kért. Viszont szúrtak meg előttem embereket. Egy korábbi összeszólalkozás miatt, nem a zene miatt történt.

Mostanában inkább a rockzenét kedveled?

A popot is szeretem. A '80-as években kezdtem hallgatni a toplistákat, talán ez volt az előnyöm is. Ezen nőttem fel. Abba és IronMaiden. Nehéz ezt megmondani. Fiatal koromban, amikor bejött divatba a Modern Talking, akkor azt hallgattam. Csak arra tudok táncolni. De tartottam rockbulikat is, és szoktam most is.

Ha jól értesültem, akkor egyszer, pont egy rockbuli apropóján hűsöltél Szász Jenővel.

Metálkarácsonyt szerveztünk Brassóban, az egyetemnek. Akkor Szász Jenő ott volt egyetemista, és a Brassói Magyar Diákszövetség elnöke. Ő adta a jogi keretet, mi pedig a zenét biztosítottuk.

Volt egy zenekarom, sőt, még előzenekarunk is. Jöttek a rockerek, többet ittak a kelleténél, majd betörték ablakokat, osztálytermekbe mentek be. Talán üvegtáblákat is összetörték. Amikor a kapus ezt megtudta, kihívta a rendőrséget. A bulit lefűjták, engem, mint a ceremóniamestert, Szász Jenőt, mint a szervezőt bevittek a kapusszobába. Hajnali háromtól, szinte ötig ott üldögéltünk, míg a rendőr el nem engedett. A folytatásról nem tudok semmit.

Akkor sok bulit szerveztünk, voltak románok és magyarok is, de jól megfértek egymás mellett, emiatt soha nem volt balhé. Ott kezdtem a dídzéskedést.

Ha mindig úton vagy, mindig máshol laksz, máshol tartasz bulit, akkor hogyan tudod ezt a családdal összeegyeztetni?

Sehogy. Ez nem egy családbarát foglalkozás. Volt olyan, hogy a gyerekeimet (egy lánya és egy fia van szerk. megj.) elvittem koncertre. Amíg én a színpadon voltam, a gyerekeim a barátaim nyakában, így nézték végig, ahogy zenélek.

Ha a család nem érti meg, akkor ne alapozz családot erre a mesterségre. Különben lőttek mindennek. A család látja a kárát, akár végérvényesen.

Újságíróként is tevékeny vagy.

Már Brassóban készítettünk szamizdat újságot. 14 éves voltam, amikor írógépet kaptam, így gyorsan tudok gépelni. Indigóval írtam otthon az újságot.

Ennek az volt az előnye, hogy amikor a Brassói Lapoknál kerestek titkárnőt, én poénból jelentkeztem, és mindenkit leírtam, olyan gyorsan gépeltem.

Az akkori olvasószerkesztő azt mondta, hogy túlteljesítettem, de nem tudjuk elképzelni, hogy maga főzze nekünk a kávé, viszont fél normával felvesszük. Akkor adták át nekem a Vásárhelyi Rádió tudósítását. Utána vettek fel a Brassói Rádióhoz.

Van ilyen irányú végzettséged?

Géplakatosnak tanultam. 1986-ban akartam magyar-románra iratkozni Kolozsvárra, de kivették, majd a szüleim unszolására beiratkoztam matek-fizikára Brassóban. Nem írtam meg az átmenőt, és én voltam, aki a legkevésbé izgult a felvételin.

A Brassói Lapok után a Csíkszeredában induló sportlapnak írtam, de az rövid életű volt. Udvarhelyen az Udvarhelyi Híradónak kezdtem írni, amikor Józsa Csongi visszament Kolozsvárra, és megüresedett a helye. Emlékszem, a Roseal meccsére mentem el először, és elég kritikusan írtam meg. Nem is hittem, hogy megjelenik, végül benne volt az újságban. Aztán

választhattam a közélet és a vidék rovat között.

Utóbbira esett a választás, mert eddig bárhol laktam a környező vidéket nem ismertem meg, Udvarhelyen ez másképp lesz, mondtam és elvállaltam. A Hargita Népe Udvarhelynél is ezt csinálom.

Térjünk vissza a rádióhoz, és a jubileumi, vagy maratoni műsorhoz. Mire számíthatnak a hallgatók abban a húsz órában, amikor egyhuzamban te leszel a műsorvezető?

Először úgy gondoltam, hogy húsz év, húsz órában. Minden órában egy év, de ezt sajnos nem lehet, mert az első évekből alig van hanganyag.

Visszatekintő a kereskedelmi rádiózásra, élmények, hallgatók, bakik. Például megvan az azóta híressé vált Open Stage első felvétele.

Ők Csíkszeredában indultak, és akkor én rádióztam. Akkor kezdtek híressé válni a székely stílusú reklámok, ebből lett a Székelylend is. Sok érdekesség lesz. Szerda reggel hattól egészen csütörtök két óráig leszek adásban, remélem, a hallgatók is bekapcsolódnak.

Melyik a legkedvesebb élményed, ami rádiósként ért?

Egyszer a fiam Szentgyörgyön hazahozott egy békát. Hazaértem és láttam, hogy ott a kádban a rohadt nagy rusnyaság.. Kidobtam az ablakon. Láttam a fiam arcát, és annyira megbántam, hogy másnap bemondtam a rádióba: ha van valakinek kutyakölyke, akkor szóljon.

Még aznap jelentkezett egy idős néni, aki sajnos már nem él, és délután már vittem is haza a kutyát. A nénivel, Elvirával összebarátkoztunk. Többször találkoztunk.

Hol rádiónál legszívesebben, van kedvenc hely?

Este Kézdivásárhelyen, délután Csíkszeredában, reggel itt Udvarhelyen. Mindegyik helynek megvan a maga varázsa.

Hol képzeled el a jövődet?

Amikor ide jöttem, akkor Máthé László is feltette egy műsorában ezt a kérdést. Erre én annyit mondtam, hogy alig jöttem, miért menjek el? Ennek már hét és fél éve. Nem tudom, mit hoz a jövő, de egyelőre nagyon leragadtam.

Ha újrakezdenéd...

Akkor is rádióznék.